

opusdei.org

Opus Deis första tid skildrad genom historien av ett studenthem

Historikern och prästen José Luis González Gullón har nyligen gett ut boken "DYA. La Academia y Residencia en la historia del Opus Dei (1933-1939)" (Ediciones Rialp). I den analyserar han Opus Deis första kooperativa apostoliska verk, som grundaren själv tog initiativet till.

2016-02-04

Vi publicerar en intervju med författaren, gjord av Sergio Mora och först publicerad i Zenit.

Vad är DYA och vad betyder det för Opus Deis historia?

DYA – som står för ”Derecho y Arquitectura”, juridik och arkitektur – var ett studenthem som också erbjöd läxhjälp för universitetsstuderande. Det öppnades i Madrid, på Josemaría Escrivás initiativ, i november 1933. När spanska inbördeskriget bröt ut fick verksamheten plötsligt avbrytas i juni 1936.

Detta studenthem är viktigt för Opus Deis historia eftersom det var dess första kooperativt eller institutionellt organiserade verksamhet. DYA öppnades fem år efter att Opus Dei grundades år 1928. Förutom boendet och de akademiska aktiviteterna var DYA ett forum där den helige Josemaría spred Opus Deis budskap,

genom att dela ungdomarnas liv och uppmuntra dem att ge sig in på en väg av bön samtidigt som de följde sina mänskliga och yrkesmässiga drömmar.

År 1933 var Josemaría Escrivá en ung präst på 31 år. Vad var det hos Opus Deis grundare som gjorde intryck på studenterna på DYA?

Hans närhet. Den helige Josemaría var omtyckt bland studenterna därför att han var glad och brydde sig om deras intressen och problem. De som bodde på DYA och deras vänner trivdes bra i huset.

Till exempel fanns det en student från Bilbao som under läsåret 1935-1936 skrev flera brev till sina föräldrar, där han beskrev vad han såg hos denne präst. När han blev sjuk besökte prästen honom ofta; när de saknade hushållshjälp såg han honom bädda studenternas sängar medan de var på sina lektioner; när

de samtalade kände den unge mannen sig förstådd och uppmuntrad. Alla vittnesbörd från den tiden ger oss en liknande bild.

En annan egenskap som studenterna särskilt lade märke till var hans intimitet med Gud. Han använde uttrycket "förälska sig" för att beskriva umgänget med Jesus Kristus. Men mer än på hans ord kunde man se hur han älskade Gud på hans sätt att be eller fira mässan. Han hade inga mystiska hänryckningar. Vad som gjorde intryck på studenterna var hans enkla förening med Gud, som gick hand i hand med ett öppet och varmt sätt att vara och ett stort intresse för deras situation och arbete.

Kände studenterna till DYAs roll i Opus Deis början?

Den helige Josemaría var mycket transparent. Han var medveten om att ha fått en särskild kallelse från

Gud och talade om detta för dem som lärde känna honom. I boken analyserar jag – även med hjälp av ekonomiska siffror – vad det innebar för grundaren att nästan inte ha någonting och att samtidigt förmedla vissheten om att Opus Deis budskap skulle nå ut i hela världen.

Jag noterade exempelvis krisen som uppstod mitt under studenthemmets första år, när de inte hade pengar för att betala hyran, och det blev tal om att det skulle stänga sina dörrar. Då sade den helige Josemaría till dem som följde honom i Verket att det inte var meningen att han skulle lyckas med projektet av egen kraft, utan att Gud var bakom det hela. Snart därefter fick de faktiskt tag i pengarna som de behövde.

Studenthemmet var verksamt under den andra republiken i Spanien, en mycket turbulent

period för Kyrkan. Hur upplevdes detta på DYA?

Studenthemmet led inte särskilt mycket av den lagstiftning som betecknades som antiklerikal av den katolska världen. DYA var ju en akademisk institution, under ledning av en arkitekt (Ricardo Fernández Vallespín, en av Opus Deis första medlemmar) och organiserad enligt ett liknande regelverk som andra studenthem på den tiden. Det faktum att det fanns en kaplan – den helige Josemaría Escrivá de Balaguer – som erbjöd kristen utbildning till dem som önskade det, påverkade inte studenthemmets juridiska ställning.

Men utöver de juridiska aspekterna, hur var det för studenterna att bo där tillsammans i ett klimat av politiska spänningar med antiklerikala övertoner?

Studenter och akademiker från många olika yrkes-, idrotts- och religiösa föreningar kom till huset. De var också olika i sin politiska övertygelse och tillhörighet.

Studenthemmet DYA var ett rum av frihet. Dessutom önskade grundaren att man inte skulle diskutera politik vid samkväm och gemensamma träffar. Därmed ville han främja samvaron utan att man skulle hamna i ensidiga ideologiska påståenden, som kunde drabba vars och ens rätt till att bestämma själv.

Studenternas anteckningar från månaderna före inbördeskriget visar på en stor kontrast på det här planet mellan vad som hände inom och utanför DYA. På DYA studerade man, levde tillsammans och fick utbildning i den kristna tron. Utanför – på universitetet och på gatan – var spänningarna enorma. Det finns många exempel på detta i boken.

Hade den helige Josemaría andra verksamheter utanför den akademiska världen under den andra republiken?

Under dessa år var DYA Opus Deis grundares främsta verksamhet. Men jag skulle vilja lyfta fram tre andra, fram till inbördeskrigets utbrott. För det första, veckovis sessioner med kristen fortbildning för stiftspräster. För det andra, ett möte med kvinnor, också i utbildningssyfte. För det tredje framhärdade den helige Josemaría i att personligen besöka sjukhus för att hjälpa de sjuka som medmänniska och präst. Dessa aktiviteter gjorde det möjligt för honom att ha kontakt med studenter, akademiker, tjänstemän, arbetare och präster. Samtidigt skötte han sina uppdrag som präst i Madrid: först som sjukhuskaplan och senare som kaplan i Santa Isabel.

Själva studenthemmet DYA ägnade sig inte bara åt yrkesutbildning och trosundervisning. Den helige Josemaría uppmuntrade studenterna som bodde där och deras vänner att besöka fattiga och sjuka, för att visa dem omsorg och även skänka dem pengar eller andra välbehövliga materiella ting. Han lät därför ställa fram en bössa i studenthemmet för att de som ville kunde lämna en gåva som skulle gå till de behövande. I min bok beskriver jag några av dessa besök till fattiga familjer, som vanligtvis gjordes i grupper på två eller tre personer.

Sergio Mora

Zenit

comienzo-opus-dei-residencia-
universitaria-dya/ (2025-05-20)